

Nisam mogla platiti školarinu svojoj djeci

Od muževe smrti sam se prepustila u Božje ruke i uvijek mu govorim da, budući da mi je uzeo muža, na njemu je da čuva moju obitelj.

3.04.2013.

Željela bih s vama podijeliti milost koju sam dobila od Boga posredovanjem svetog Josemarije. S 27 godina ostala sam udovica, imam troje djece, dva dječaka i djevojčicu.

Njima je sada 18, 16 i 14 godina. Učiteljica sam. Od muževe smrti sam se prepustila u Božje ruke i uvijek mu govorim da, budući da mi je uzeo muža, na njemu je da čuva moju obitelj. Svih ovih proteklih petnaest godina koliko sam udovica i majka, dogodilo mi se nekoliko stvari koje nazivam čudom. Najnovije je čudo vezano za zagovor svetog Josemarije. Došlo je vrijeme za plaćanje školarine moje djece. Obiteljska nas je prijateljica pozvala na praznike. Kada je saznala da nemam novaca za platiti školarine, otkazala je praznike i dala mi taj novac da njime platim. Bilo je to veliko olakšanje, ali problem je još uvijek postojao: novaca je bilo dosta tek za dvije školarine. Odlučili smo ga iskoristiti za dva dječaka, a ja sam se nastavila moliti svetom Josemariji.

Dani su prolazili i približavao se početak nove školske godine. U to sam vrijeme radila na sveučilištu na

polju obrazovnih inovacija, i primila sam poziv jedne privatne škole koja mi je nudila posao učiteljice, te besplatno školovanje za moju kćer kod njih, s popustom na upisnu taksu također. Ovo je bilo prekrasno, jer će tako moja kćer moći nastaviti sa svojim školovanjem. Ali postojale su dvije prepreke: moja kćer zaista nije željela napustiti svoju školu (iako je rekla da na njezin pristanak mogu računati), i ta nova škola nije bila vjerska. Voljela bih da ostane u svojoj školi jer u njoj dobiva dobro katoličko obrazovanje i, onog trenutka kada bi je završili, učenici bi znali engleski, što znači da mogu raditi i zaraditi novac za nastavak edukacije. Tako sam rekla kćeri da ćemo čekati do posljednjeg dana s donošenjem odluke.

Tri dana prije početka školske godine, moj brat (koji je i sam prolazio kroz svoje novčane poteškoće) je nazvao da mi kaže kako

ima dovoljno novaca za školarinu moje kćeri, te dovoljno i za knjige i opremu za svo troje moje djece. Također mi je rekao da će mi pomoći školovati ih i dalje. Ne moram vam ni reći koliko mi je laknulo i koliko sam zahvalna Bogu na zagovoru svetog Josemarije i bratovoj pomoći.

Prihvatila sam posao u novoj školi, jer je plaća bila veća. Počela sam raditi i svidjela mi se atmosfera, ali ubrzo sam shvatila da se iza podučavanja u školi krije sekta. Tako da sam više nego ikad sigurna u to da je odluka o ne dovođenju moje kćeri u ovu školu bila ispravna, i osjećam kako nas Bog čuva i štiti.